

Helgekommentar i Moss Avis 19. juli 2014

Det er mye artig å irritere seg over, bare man har tid.

Av Trygve G. Nordby, skribent, Son

Sommerferie er tiden for de nære ting, som makrellfiske, familie og myggstikk. Selv om nyhetsbildet – mellom agurknyhetene - minner oss om en alvorlig verden der ute, klarer man likevel å henfalle til de små tankene, med sine gleder og frustrasjoner. En sikker vinner i praten gjennom sene og lyse nattetimer er uvesentlighetene, som til daglig blir for trivielle til å bruke energi på. I ferietiden oppstår nye rom – også for irritasjoner.

Ett eksempel er Vestby kommunes store gjettekonkurranse om hvor man egentlig har lov til å parkere privatbiler i Son sentrum. Sist helg kunne vi konstatere at absolutt ingen av de mange tilreisende skjønnte hvor de på en lovlig måte kunne sette fra seg en bil. Den nederste delen av det nyoppussede torget skal bare være for gående, drosjer og motorsykler, men ingen av disse var det plass til på grunn av feilparkerte biler. Dette er tross alt et lokalt og temmelig overkommelig problem. Vestby kommune må bare ta inn over seg at publikum må informeres med teskje.

Et mer omfattende og landsdekkende problem, som egner seg for utdyping i feriemodus, er det totale fraværet av knagger på norske herretoiletter. En perfekt agurk-nyhet som avisene til nå har oversett. Fraværet av knagger må skyldes et slags komplott. Det finnes antakelig en hemmelig organisasjon som har som eneste formål å sørge for at det ikke finnes noen steder å henge fra seg ei jakke når man går på toalettet.

Jeg har av høyst naturlige og presserende årsaker observert dette gjennom mange år. På offentlige kontorer, på flyplasser, på barer, så vel som på de fineste restauranter. Ikke en knagg. Ikke en stol. Ingen steder å henge fra seg jakka. Og der det en gang har vært en knagg, står bare tomme skruehull og stirrer mot deg fra gule murvegger og glaserte keramikkfliser. Som spøkelseøyne. Det er svært provoserende. Det har vært en knagg der. Noen har tenkt tanken knagg. Og så har de bare latt noen ta den vekk uten å gjøre noe med det. Jeg har til og med, på et offentlig toalett her i vårt distrikt, sett spor av knagghull som mafiaen har forsøkt å skjule med sparkel og hvit maling!

Vi vet alle hvordan det er å være skikkelig trengt og sprengt og bare måtte. Først en lang kø sånn at man får følt skikkelig på behovet. Så litt problemer med dørhåndtaket (låser på dodører kunne egentlig fortjent en egen helgekommentar).

Endelig er man alene. Man flakker med blikket for å finne et sted å henge jakka. Det er rimelig trangt der inne. Stedet bærer preg av at man på ingen måter er den første besøkende etter siste rengjøring. Det er vått og klissete på gulvet. Jakka må plasseres trygt et eller annet sted.

Ingen knagg. Mafiaen har vært der. Sammensvergelsen har nådd hit. Gode råd er dyre. Som i moderne interessepolitikk. Der koster gode råd skjorta. Men nå gjelder det altså jakka. Og det er ikke bare tida som er i ferd med å renne ut. På gammeldagse toalett med vanntanken bak skåla kan det være en mulighet å legge jakka oppå tanken. Men her sildrer det som regel litt vann hele tiden (en helt forferdelig lyd i denne situasjonen). Dermed blir det gjerne liggende kondens og vann oppå sisterna, så det nytter ikke.

Da er det bare en mulighet igjen, Det er det tidligere omtalte dørhåndtaket. Det er da man oppdager at man ikke har noe hempe i jakka (kan det være en del av sammensvergelsen?) Men det er absolutt siste redning, så til slutt får man møysommelig balansert jakka oppå dørhåndtaket, og slengt seg nedpå. Jakka er plassert tørt og trygt over et skittent og vått gulv.

Nå har det imidlertid gått så lang tid at nestemann i køen kommer bort og rister kraftig i dørhåndtaket.....

På dette tidspunktet i samtalene om de små ting i livet bør man nok gå å legge seg, slik at man kommer seg opp i tide til nye agurknyheter og en god runde med makrelldorg på fjorden.